

Rugaciune Sfântul Grigorie Palama către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu



Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cu trup; știu, cu adevărat știu, că nu se cuvine, nici se cade ca eu, cel atâta de desfrânat, cu ochi spurcați să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pururea Fecioare, a celei ce ai și trupul și sufletul curat și nespurcat, și să o sărut cu buze necurate și întinate, sau să mă rog. Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, să se îngrețoseze și să mă urască curăția ta. Dar fiindcă Dumnezeu, pe care L-ai născut, S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoși la pocăință, pentru aceasta am îndrăznit și eu, să mă apropii de tine cu lacrimi rugându-mă. Primește această mărturisire, a greșelilor mele cele multe și grele și o du Unuia Născut Fiului tău și Dumnezeu, rugându-te Lui ca să fie milostiv ticălosului și tăvălitului meu suflet. Că de mulțimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta spre

Dânsul și a cere iertare. Pentru aceasta, pe tine te pun înaintea solitoare și mijlocitoare. Că multe și mari daruri dobândind eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, și uitându-le pe toate, și nemulțumitor arătându-mă, ticălosul, cu necuviință m-am alăturat cu dobitoacele fără de minte, și m-am asemănat lor; fiind sărac de fapte bune, bogat de patimi, și plin de rușine, lipsit de dumnezeiască îndrăzneală, osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere arhanghelilor, de râs dracilor, și de urâciune oamenilor, mustrat de conștiință, rușinat de lucrurile mele cele rele și mai înainte de moarte fiind mort, și mai înainte de judecată de sine-mi osândit, și mai înainte de munca cea fără de sfârșit de deznădăjduire muncit. Pentru aceea dar, numai la a ta sprijinire alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, cel ce sunt dator cu nenumărați talanți; cel ce întru dezmierdări cu desfrânatele am cheltuit avuția cea părintească; cel ce am curvit mai mult decât desfrânata; cel ce am făcut fărădelege mai mult decât Manase; cela ce m-am făcut nemilostiv mai mult decât bogatul; cela ce sunt slugă lacomă, vas al gândurilor celor rele, vistierie a cuvintelor celor urâte și spurcate, străin de toată fapta cea bună. Miluiește-mă pe mine cel smerit; milostivește-te spre mine cel neputincios. Mare îndrăzneală ai la Cel ce s-a născut din tine. Nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu; că toate le poți, ca ceea ce ești mai presus de toate zidirile și nimic nu îți este ție cu neputință, numai de vei voi. Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele; nu te întoarce de către suspinul meu; nu lepăda durerea inimii mele; nu rușina nădejdea mea cea către tine. Ci cu rugăciunile tale cele de Maică, silind pe cea nesilită milostivire a Fiului tău, Cel bun și Dumnezeu, învrednicește-mă pe mine ticălosul și nevrednicul robul tău, să-mi iau frumusețea mea cea dintâi și dintru început și să lepăd grozăvia patimilor, să mă slobozesc de păcat și să mă robesc de dreptate; să mă dezbrac de spurcăciunea

dulceții celei trupești și să mă îmbrac întru sfințenia curățeniei cele sufletești; să mor lumii și să viez faptei celei bune. Călătorind eu, împreună călătorește cu mine; pe mare înotând, împreună înoată; priveghind, întărește-mă; necăjindu-mă, mă mângâie; împuținându-mă la suflet, îmbărbătează-mă; îmbolnăvindu-mă, vindecare îmi dăruiește; nedreptățit fiind, izbăvește-mă; năpăstuit fiind, îndreptează-mă; spre moarte primejduindu-mă, degrab alergând mă scoate; vrăjmașilor celor nevăzuți, în toate zilele de temut mă arată; ca să cunoască toți cei ce cu nedreptate mă tiranizează, al cui rob sunt eu. Așa, Preabună Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă ticăloasa mea rugăciune și nu mă rușina de nădăjduirea mea cea către tine, ceea ce ești după Dumnezeu nădejdea tuturor marginilor pământului. Aprinderea trupului meu stinge-o; viforul cel cumplit din sufletul meu, potolește-l; mânia cea amară, îmblânzește-o; trufia și mândria părerii celei deșarte, din mintea mea șterge-o; nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene și bântuieșile cele de zi ale gândurilor cele necurate, din inima mea împuținează-le; învață limba mea să grăiască cele de folos; povățuiește ochii mei să vadă drept faptele bune cele adevărate. Picioarele mele îndreptează-le să alerge fără împiedicare pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu; mâinile mele fă-le să se sfințească ca, cu vrednicie să le ridic pe ele către Fiul Cel Preaînalt; curățește-mi gura mea ca, cu îndrăzneală să-L numesc Tată pe Dumnezeu Cel Înfricoșat și Prea Sfânt; deschide-mi urechile mele ca să audă simțitor și gânditor cuvintele cele mai dulci decât mierea și fagurul ale Sfințelor Scripturi, și să viețuiesc după dânsle întărindu-mă de tine. Dă-mi vreme de pocăință, de întoarcere a gândurilor; de moartea cea năprasună, ferește-mă; osândit de conștiință fiind, izbăvește-mă. Și mai pe urmă de toate, fii lângă mine la despărțirea sufletului de ticălosul meu trup. Sila cea

nesuferită, lesnind-o; durerea cea nespusă, ușurând-o; strâmtoarea cea nemângâiată, mângâind-o; de fața cea întunecată a dracilor, izbăvindu-mă; de cercarea cea preamară a vameșilor celor din aer și stăpânitorilor întunericului, slobozindu-mă și zapisele păcatelor mele celor multe rupându-le, cu Dumnezeu mă împrietenește, și stării Lui de-a dreapta, celei fericite, la înfricoșata judecată mă învrednicește; și bunătăților celor veșnice și nesticăcioase, moștean pe mine mă fă. Această mărturisire îți aduc ție, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecați, mângâierea sufletului meu, folositoarea și nădejdea mea cea după Dumnezeu. Pe care cu blândețe primește-o și mă curățește de toată spurcăciunea trupului și a duhului. Și mă învrednicește în veacul acesta de acum fără de osândă să mă împărtășesc cu preasfântul și preacuratul Trup și Sânge al Fiului și Dumnezeului tău; iar în cel ce va să fie, cu cina cea preadulce și cerească a desfătării Raiului, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Aceste bunătăți, dobândindu-le eu nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstitul și de mare cuviință numele Fiului și Dumnezeului tău, Cel ce primește pe toți cei ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce te-ai făcut mijlocitoare și chezășuitoare tuturor păcătoșilor. Că prin tine, Prealăudată și Preabună Stăpână, se mântuiește toată firea omenească, laudând și binecuvântând pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea Cea Prea Sfântă și de o ființă, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!